

II

AD IVLVM ANTONIVM

*Strophe Sapphica*

Pindarum quisquis studet aemulārī,  
Iūle, cērātīs ope Daedalēā  
Nītītur pennīs, vitreō datūrus  
Nōmina pontō.

Monte dēcurrēns velut amnis, imbrēs  
Quem super nōtās aluēre rīpās,  
Fervet immēnsusque ruit profundō  
Pindarus ore,

Laureā dōnandus Apollinārī,  
Seu per audācēs nova dīthyrambōs  
Verba dēvolvit, numerīsque fertur  
Lēge solūtīs ;

Seu deōs, rēgēsque canit, deōrum  
Sanguinem, per quōs cecidēre iūstā  
Morte Centaurī, cecidit tremendae  
Flamma Chimaerae ;

Sīve, quōs Ēlēa domum redūcit  
Palma caelestēs pugilemve equumve  
Dīcit, et centum potiōre signīs  
Mūnere dōnat ;

Flēbilī spōnsae iuvenemve raptum  
Plōrat ; et vīrēs animumque mōrēs-  
Que aureōs ēdūcit in astra, nigrō-  
Que invidet Orcō.

Multa Dircaeum levat aura cyncum,  
Tendit, Antōnī, quotiēns in altōs  
Nūbium tractūs : ego, apis Matīnae  
Mōre modōque

Grāta carpentis thyma per labōrem  
Plūrimum, circā nemus ūvidīque  
Tīburis rīpās operōsa parvus  
Carmina fingō.

Concinēs māiōre poēta plēctrō  
Caesarem, quandōque trahet ferōcēs  
Per sacrum clīvum, meritā decōrus  
Fronde, Sigambrōs ;

Quō nihil māius meliusve terrīs  
Fāta dōnāvēre bonīque dīvī,  
Nec dabunt, quamvīs redeant in aurum  
Tempora prīscum.

Concinēs laetōsque diēs, et urbis  
Pūblicum lūdum, super impetrātō  
Fortis Augustī reditū, forumque  
Lītibus orbum.

Tum meae (sī quid loquar audiendum)  
Vōcis accēdet bona pars, et : ‘Ō sōl  
Pulcher, ō laudande !’ canam receptō  
Caesare fēlix.

Tūque, dum prōcēdis, ‘Iō Triumphe !’  
Nōn semel dīcēmus, ‘Iō Triumphe !’  
Cīvitās omnis ; dabimusque dīvīs  
Tūra benīgnīs.

Tē decem taurī totidemque vaccae,  
Mē tener solvet vitulus, relictā  
Mātre, quī largīs iuvenēscit herbīs,  
In mea vōta,

Fronte curvātōs imitātus ignēs  
Tertium lūnae referentis ortum,  
Quā notam dūxit, niveus vidērī,  
Cētera fulvus.